

*Pulcinella og
den forstenede by*

Af Karin Halborg

Den lille gøgler Pulcinella stjæler et stort æg fra en gammel borg i byen Napoli og får det til at klække. Ud af ægget kommer kyllingen Pippo, som bliver hans bedste ven. Men det skulle Pulcinella aldrig have gjort, for ægget var magisk og har beskyttet Napoli mod ulykker i flere tusinde år. Nu er magien brudt, og katastrofen venter forude. Pulcinella bliver bange og stikker af sammen med Pippo. Men kan Pulcinella både flygte fra folk i Napoli og sin egen samvittighed, eller vil han ende med indse, at han er nødt til at tage sit ansvar på sig?

Historien er inspireret af gøglerfiguren Pulcinella og et særligt æg, som siges at være gemt i den gamle borg Castel dell'Ovo ved Napolis kyst. Ifølge legenden er Napolis skæbne forbundet med dette æg, som derfor aldrig må gå i stykker.

*Pulcinella og
den forstenede by
Af Karin Halborg*

INDBLIK

Velkommen i teatret. Her er dukken Pulcinella. Han er gøgler. Du kan kende ham på hans sorte maske med den store næse. Han er ikke særlig modig, og han lyver også en gang imellem, men han er god til at synge og spille på mandolin.

Den forestilling, du skal se nu, handler om alt det, der hændte Pulcinella, da han fandt et sjældent æg i en gammel borg ved Napolis kyst. Ægget var magisk – så længe det ikke gik i stykker. Men Pulcinella stjal det og fik det til at klække, for han ville have en ven. Nu venter der en katastrofe forude, og Pulcinella må ud på et farligt eventyr, hvor han både møder flyvende uhyrer og statuer, der hvisker om natten.

Er du parat? Sæt dig godt til rette, for nu begynder forestillingen om Pulcinella og den forstenede by.

Engang for længe, længe siden kom et sælsomt væsen flyvende fra det gamle Grækenland med kurs mod Italien. Det var en sirene. Sirener er uhyrer med fuglekroppe og kvindehoveder. De er gode til at synge og elsker musik, men man siger, at de er farlige. De lokker sømænd til sig med deres smukke sangstemmer. Ingen ved, hvad der sker med de stakler, sirenerne fanger.

Sirenen lagde et stort, gyldent æg i vandkanten ud for den mægtige vulkan Vesuv og fløj sin vej.

Det år lå ægget i vandkanten og vuggede ved foden af Vesuv. Solens stråler bagte på det, men det klækkede ikke. I stedet begyndte små huse at vokse op af jorden omkring det.

Flere huse skød op, og langsomt voksede en by frem.
Det var byen Napoli.

Årene gik, og Napoli bredte sig om vulkanens fod. Folk i byen frygtede, at Vesuv skulle gå i udbrud, men vulkanen rørte aldrig på sig. Alt åndede fred og ro. En klog mand, som havde forstand på magi, forstod, at ægget var magisk og beskyttede Napoli mod Vesuv. Han skyndte sig at gemme ægget i byens borg ved kysten, så ingen kunne finde det og stjæle eller ødelægge det.

Men en dag skete der noget. En lille fyr med sort maske og hvidt tøj opdagede ægget. Det var Pulcinella. Han var ensom og tog ægget med sig for at få det til at klække. Han ville nemlig have en ven.

Efter måneders kvaler og strabadser lykkedes det:
Skallen revnede, og ud kom en stor gylden kylling.

Pulcinella og kyllingen blev bedste venner. Pulcinella kaldte den for Pippo, og da Pippo blev voksen, optrådte de sammen foran byens borgere.

Alle kom til at elske de to gøglere, som sang og dansede hver dag på torvet i Napoli.

Men en dag opdagede byens borgere, at ægget var væk.

”O Dio!” råbte de forfærdet. ”Nu går Vesuv i udbrud!”

”Det var ham, der stjal ægget,” råbte en dreng og pegede på Pulcinella.

”Nej, det var ej,” svarede Pulcinella forskrækket.

”Jo, det var. Her er beviset.” Drengen holdt en gylden fjer op, som han havde fundet i borgen. Den var magen til Pippos halefjer.

Pulcinella rødmede. ”Okay, okay, det var mig. Men jeg ville bare have en ven.”

”En ven?!” Folk var rasende. ”Hvis Vesuv går i udbrud, hjælper en ven ikke meget. Du må skaffe et nyt æg fra en sirene.”

Nu blev Pulcinella også gal. ”Fra en sirene?! Næ nej, det skal jeg ikke nyde noget af. Sirener er farlige. I kan selv skaffe et nyt æg, men det bliver uden mig.”

Han kiggede over på Pippo og gjorde tegn. ”Kom, vi stikker af.”

Og så flygtede Pulcinella og Pippo ud af teatret.

De landede på de lune brosten midt på torvet. Det var siesta, solen skinnede, og alt var stille. Orv, hvor er her stort ... og lyst, tænkte Pulcinella og missede med øjnene mod himlen. Så kom han i tanker om de rasende folk fra teatret, der ville have ham til at skaffe et nyt æg.

"Dumme mennesker," mumlede han. "De vrøvler om æg og vulkaner ... og er overtroiske." Han rejste sig, børstede sine bukser af og kaldte på Pippo: "Kom, vi går."

De begav sig ud i Napolis labyrint af gader og huse. Pulcinella vandrede gennem snævre gyder og krydsede store pladser med Pippo svævende over sig mellem rustne altaner og snore med vasketøj. De kom gennem smalle gader med mørke vinduer, skumle porte og sorte katte.

